

Releasing children from poverty
Compassion in Jesus' name

บทเรียนด้านสุขภาพ
บทที่ 16

เรื่อง สารที่เป็นอันตราย

ผลที่คาดว่าจะได้รับ: เด็กเลือกแนวทางปฏิบัติเพื่อให้มีสุขภาพที่ดี

ตัวชี้วัด: เด็กมีประสบการณ์เกี่ยวกับการลดการเกิดเชื้อโรคที่เกี่ยวข้องกับความยากจน ลดภาวะขาดสารอาหาร และลดอุปสรรคด้านกายภาพ

สาระการเรียนรู้: เด็กได้รับความรู้เกี่ยวกับแนวทางป้องกันและรักษาเชื้อโรคที่เกี่ยวข้องกับความยากจน, รวมถึงแนวทางป้องกันและรักษาภาวะขาดสารอาหารและอุปสรรคด้านกายภาพ

กลุ่มอายุ: 6-8 ปี

หัวข้อหลัก: การป้องกันและรักษาเชื้อโรค

บทเรียน: สารที่เป็นอันตราย

เวลาที่ใช้ในการสอน: 45 นาที

วัตถุประสงค์การเรียนรู้:

1. เด็กสามารถแยกแยะสารที่เป็นอันตรายได้
2. เด็กสามารถนำข้อแนะนำ 3 ประการเพื่อความปลอดภัยจากสารที่เป็นอันตรายไปบอกเล่ากับคนในครอบครัวของเขาได้

อุปกรณ์การสอนที่ต้องใช้:

1. ดอกไม้สด
2. ต้นหญ้า และเหยือกน้ำที่มีน้ำสะอาดที่ใช้ดื่มได้
3. ป้ายที่มีคำเตือน 1 ป้าย (ป้ายรูปหัวกะโหลก หรือกระดูกไขว้) เพื่อใช้เป็นตัวอย่าง
4. กระดาษแผ่นใหญ่เพื่อใช้สำหรับทำเป็นผนังห้อง
5. ดินสอสี

อุปกรณ์สำหรับกิจกรรมเสริม:

1. เชิญผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจมาพูดคุยเกี่ยวกับสารที่เป็นพิษ

สิ่งที่ผู้สอนต้องเตรียม:

1. อ่านและทำความเข้าใจบทเรียนทั้งบทให้จบ
2. จัดเตรียมอุปกรณ์การสอนที่ต้องใช้

ขั้นตอนการเรียนการสอน

การนำเข้าสู่บทเรียน:

ให้ครูถือดอกไม้มาแล้วดมกลิ่นดอกไม้

ครูพูดว่า:

1. ดอกไม้มีกลิ่นหอมอย่างไร ส่งดอกไม้ต่อไปรอบๆ เพื่อให้เด็กแต่ละคนดมกลิ่นดอกไม้ ให้ครูยกแก้วน้ำที่มีน้ำสะอาดขึ้นมาดื่ม แล้วนำเหยือกน้ำมาและเทใส่แก้วส่งให้เด็กๆ แต่ละคนได้ดื่มน้ำ
2. ครูชอบดมดอกไม้ที่มีกลิ่นหอมและชอบดื่มน้ำสะอาดที่เป็นประโยชน์ต่อร่างกาย แต่ไม่ใช่ทุกสิ่งที่มีกลิ่นจะเป็นผลดีต่อร่างกาย และไม่ใช่ทุกสิ่งที่เราดื่มจะเป็นผลดีต่อร่างกาย วันนี้ เราจะพูดคุยกันเกี่ยวกับบางสิ่งที่อาจทำให้ร่างกายเราเจ็บป่วย และเราจะมาคุยกันว่าเราจะปลอดภัยจากสิ่งหล่านั้นได้อย่างไร

กิจกรรมการเรียนการสอน:

ครูพูดว่า:

1. **เรารู้ว่าสิ่งเสพติดหรือแอลกอฮอล์เป็นอันตราย พวกมันอันตรายเพราะว่ามันทำร้ายร่างกายของเรา ทำไมเราควรอยู่ให้ห่างไกลจากสิ่งเสพติดหรือแอลกอฮอล์?** ให้เด็กๆ เล่าให้ฟังว่าพวกเขาเคยเรียนรู้อะไรบ้างเกี่ยวกับสารอันตรายทั้งสองชนิดนี้
2. **พระคัมภีร์สอนเราว่าร่างกายของเราเป็นวิหารของพระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งสถิตอยู่ในคุณ (1 โครินธ์ 6:19) ถ้าร่างกายของเราเป็นวิหารหรือสถานที่ที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงสถิตอยู่ด้วยแล้ว ฉันก็ต้องการดูแลร่างกายของนเรา วิธีหนึ่งที่พวกเราสามารถดูแลร่างกายของเรา คือการพาร่างกายของเราให้อยู่ห่างจากสิ่งที่เป็นอันตราย**
3. **สารที่เป็นอันตรายบางอย่างมีคำเตือนอยู่บนภาชนะที่บรรจุสารนั้น ๆ เธออาจเห็นภาพหัวกะโหลกหรือภาพกระดูกไขว้** ถ้าเป็นไปได้ ขอให้ผู้สอนแสดงตัวอย่างป้ายคำเตือนให้เด็กๆ ดู
4. **หัวกะโหลกเป็นสัญลักษณ์ของบางสิ่งที่มีพิษซึ่งอาจฆ่าเราได้ อย่างไรก็ตาม สารที่เป็นพิษหรือเป็นอันตรายบางชนิดไม่มีป้ายเตือนไว้ เราจึงจำเป็นต้องเรียนรู้ว่าสารที่เป็นอันตรายประเภทต่าง ๆ มีอะไรบ้าง**
5. บางครั้งเด็กๆ ไม่ได้ตระหนักถึงสิ่งที่เป็นอันตรายเพราะพวกเขาไม่รู้สึกเจ็บปวดเมื่อพวกเขาสูดกลิ่นหรือกลืนมันเข้าไป สารเคมีสามารถค่อยๆ เริ่มทำลายร่างกายและเป็นเหตุให้ร่างกายไม่สามารถทำงานได้ดีตามแบบที่พระเจ้าทรงสร้างไว้ ให้พวกเรามาเรียนรู้เกี่ยวกับสิ่งที่เป็นอันตรายด้วยกัน เพื่อว่าพวกเราจะสามารถปกป้องร่างกายของเราและมีชีวิตอยู่อย่างมีสุขภาพที่ดีได้

6. รายการต่อไปนี้เป็นรายชื่อของสารที่เป็นอันตราย ขณะที่ผู้สอนนำการสนทนา ขอให้ตรวจสอบดูให้แน่ใจว่าได้รวมเอารายชื่อสารเคมีหรือผลิตภัณฑ์ที่อันตรายที่อยู่ในชุมชนของคุณซึ่งไม่มีในรายการข้างล่างเข้าไปด้วยแล้ว

   - **สารอันตรายหรือสารพิษที่เข้าสู่ร่างกายโดยการสูดดมหรือทางลมหายใจ** เช่น กาว, น้ำยายาง, แก๊ซโซลีน (น้ำมันเชื้อเพลิงจากปิโตรเลียม), น้ำมันทินเนอร์ (ใช้ละลายสีให้เจือจาง) เป็นต้น
   - **สารอันตรายหรือสารพิษที่เข้าสู่ร่างกายโดยการกลืนหรือโดยทางปาก** : น้ำหอม, สี, สารประเภทเดียวกับกาวซึ่งเป็นของเหลว, น้ำยาทำความสะอาด, สารเคมีที่ใช้บนฟัน, แมลงหรือวัชพืช, เศษเล็กเศษน้อยของสี (ซึ่งมีสารตะกั่วอยู่ข้างใน), การใช้ยาร่วมกับผู้อื่น, พืชที่เป็นพิษ, หรือแบตเตอรี่ที่เสื่อม เป็นต้น

7. **ตอนนี้ เราได้เรียนรู้เกี่ยวกับสารที่เป็นพิษหลายชนิดแล้ว ให้เรามาเล่นเกมด้วยกัน** ให้เด็กๆ ต่อแถวยาวตรงกลางห้อง กำหนดให้ผนังด้านหนึ่งเป็นฝั่งของสารที่เป็นอันตราย และให้ผนังด้านตรงข้ามเป็นฝั่งของสารที่ไม่เป็นอันตราย

   <u>ขั้นตอนการเล่นมีดังนี้</u>

   1. **ให้ครูบอกชื่อของสารแต่ละชนิด แล้วให้คนแรกในแถววิ่งไปที่ผนังฝั่งที่เป็นคำตอบที่ถูกต้อง คือ ถ้าครูพูดชื่อสารที่เป็นอันตราย ก็ให้คนแรกในแถววิ่งไปยืนที่ผนังฝั่งสารอันตราย ถ้าครูพูดชื่อสารที่ไม่เป็นอันตราย ก็ให้คนแรกในแถววิ่งไปยืนที่ผนังฝั่งสารที่ไม่เป็นอันตราย ทุกคนจะมีโอกาสได้เล่น ดังนั้น ขอให้ทุกคนอดทนรอจนกว่าครูจะเรียกเธอ** ให้ครูพูดชื่อสารต่างๆ ที่เรียนในบทเรียนนี้ โดยให้พูดชื่อสารอื่นๆ ที่แตกต่างด้วย เพื่อที่ชื่อสารที่พูดนั้นจะไม่ใช่ชื่อของสารอันตรายทั้งหมด ทำอย่างนี้ไปเรื่อยๆ จนครบทุกคน
   2. **เรารู้แล้วว่าสารชนิดใดเป็นอันตราย พวกเราจะมาพูดคุยกันต่อไปว่า เราจะมีวิธีที่ปกป้องครอบครัวของเราให้ปลอดภัยจากสารอันตรายได้อย่างไร ต่อไปนี้เป็น 3 ข้อแนะนำที่เราสามารถเรียนรู้และสอนคนในครอบครัวของเราได้**

      <u>วิธีที่</u> 1 **ปิดฝาภาชนะที่มีสารเคมีให้สนิทและวางไว้ในที่ที่เด็กเอื้อมไม่ถึง** พูดคุยเกี่ยวกับสถานที่ที่เหมาะสมในการเก็บรักษาสารทำความสะอาดหรือสารเคมีอื่นๆ (เช่น ตู้ที่ลงกลอนได้, หิ้งที่อยู่สูง, ห้องซึ่งไม่อนุญาตให้เด็กเข้าไป)

      <u>วิธีที่</u> 2 อย่าให้สิ่งใดเข้าไปในปากของเรานอกจากอาหาร อย่าให้สารเคมีเข้าไปในปาก บอกเด็กๆ ว่าสารเคมีสามารถไหม้ปาก ลำคอ และกระเพาะได้

      <u>วิธีที่</u> 3 **อยู่ให้ห่างจากพื้นที่ที่ใช้สารเคมีหรือเก็บสารเคมี** สนทนากันว่ามีสถานที่ใดบ้างภายในโรงเรียนหรือใกล้โรงเรียนซึ่งเป็นที่เก็บสารเคมี (ถ้าชุมชนของคุณมีสถานธุรกิจที่เก็บรักษาสารเคมีไว้ใกล้ถนนหรือในที่ๆ เด็กสามารถเข้าใกล้ได้ ขอให้เตือนเด็กๆ ให้ระมัดระวัง)

   ครูนำกระดาษแผ่นใหญ่และดินสอสีที่เตรียมไว้ออกมา ให้เด็กๆ ช่วยกันวาดรูปที่บรรยายเกี่ยวกับข้อแนะนำ 3 ประการที่จะช่วยให้ปลอดภัยจากสารพิษหรือสารอันตราย ผู้สอนอาจติดภาพที่เด็กๆ วาดเสร็จแล้วบนผนังห้องหรือผนังโรงเรียนก็ได้

การสรุปบทเรียน :

ให้เด็กๆ จับคู่แล้วบอกข้อแนะนำ 3 ประการที่จะช่วยให้ปลอดภัยจากสารอันตรายซึ่งพวกเขาจะนำไปบอกเล่ากับครอบครัวของเขา หลังจากที่เด็กแต่ละคนแบ่งปันเสร็จแล้ว ให้เด็กๆ ทุกคนยืนรวมกันเป็นวงกลม

ครูพูดว่า: **พวกเราได้พูดคุยกันไปแล้วเกี่ยวกับสารที่เป็นอันตรายซึ่งเราต้องการป้องกันให้ห่างจากร่างกายของเรา ครูดีใจที่มีหลายสิ่งที่เป็นสิ่งดี มีหลายสิ่งที่เธอสามารถสูดกลิ่นหรือกลืนเข้าไปในปากของเธอได้** ตอนนี้ ให้เรามาอธิษฐานขอบคุณพระเจ้าสำหรับสิ่งดีๆ ที่พวกเราสามารถชื่นชมได้ ให้เด็กๆ เดินไปรอบๆ วงแล้วบอกชื่อบางสิ่งที่พวกเขาชื่นชอบที่จะสูดกลิ่น (ดอกไม้, ขนมปังที่พึ่งจะอบมาใหม่ๆ) และบางสิ่งที่พวกเขาชื่นชอบที่จะกลืนเข้าไปในปาก (บอกชื่ออาหารหรือลูกอมอย่างเจาะจง)

กิจกรรมเสริมบทเรียน:

เชิญเจ้าหน้าที่ทำความสะอาดคนหนึ่งมาร่วมชั้นเรียน โดยนำอุปกรณ์ทำความสะอาดชนิดต่างๆ มาแสดงให้เด็กๆ ดูด้วยว่าอุปกรณ์หรือสารชนิดใดที่เป็นพิษ มันเป็นสิ่งสำคัญที่เด็กๆ ควรจำให้ได้ว่ามีสารชนิดใดบ้างที่มีอยู่ที่บ้านของพวกเขา และให้เด็กๆ เตือนคนในครอบครัวเขาเกี่ยวกับสารที่เป็นอันตรายเหล่านั้น หรืออาจเชิญผู้ใหญ่ (ที่ทำงานเกี่ยวข้องกับด้านสุขภาพหรือด้านการบังคับใช้กฎหมาย) ที่ทำงานกับคนที่ติดสารเสพติดมาร่วมชั้นเรียนก็ได้ โดยขอให้เขาเล่าถึงเหตุผลที่เด็กๆ ควรอยู่ให้ห่างจากสารอันตราย และบอกเด็กๆ ถึงอันตรายที่อาจเกิดขึ้นจากสารอันตรายเหล่านั้น

การประเมินผลของครู:

(กิจกรรมใดใช้ได้ผลดี? กิจกรรมใดใช้ไม่ค่อยได้ผล? ฉันจะเตรียมบทเรียนในบทต่อไปอย่างไร?)

การประเมินผลผู้เรียน:
